

РЕШЕНИЕ

№ 5173

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 14.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4670** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Т. Р. 2000“ - [населено място], представлявано от Р. Г. срещу решение № ПО-34 от 05.05.2023г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 230022-023-0001033 от 21.04.2023г. на публичен изпълнител на ТД на НАП – С.. Жалбоподателят твърди, че наложените мерки не са съобразени с материалния закон и процесуалния закон. Излага съображения относно липсата на основания за определяне на такива. По подробно изложени съображения се иска отмяна на мерките. В съдебно заседание, жалбата се поддържа чрез процесуален представител. Претендират се разноси по делото – юрисконсултско възнаграждение и държавна такса.

Ответникът по жалбата – директорът на ТД на НАП – С. не се явява. Чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендират се разноси в минимален размер за

юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото релевантни доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

С оспореното решение № ПО-34 от 05.05.2023г. на директора на ТД на НАП - С. е отхвърлена жалбата на „Т. Р. 2000“ - [населено място] срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 230022-023-0001033 от 21.04.2023г. на публичен изпълнителна ТД на НАП – С.. Административният орган е приел, че оспореното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при наличие на материални основания за това и е отхвърлил жалбата срещу него.

С процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки е прието, че на дружеството се извършва ревизия за установяване на отговорност по чл. 177 от ЗДДС за задължения на „Спиди експерт“ ЕООД за извършени доставки с обща данъчна основа в размер на 153 958.37лв. и ДДС в размер на 30791.67лв., т.е. това е очакваният размер на задълженията - главница. Не е конкретизирано кога са извършени тези доставки (разликата до наложения заповест за 38 152.79лв. не е коментирана). В хода на ревизията било установено, че дружеството извършва дейност с международен автомобилен товарен превоз, като ревизираното лице има наети МПС, с които извършва дейността си, основно по договори със „Спиди Експерт“ ЕООД. Посочено е още, че спрямо „Спиди Експерт“ ЕООД е възложена ревизия на 18.04.2023г., тъй като било установено, че лицето е ползвало данъчен кредит от контрагенти, за които има данни за отклонение от данъчното облагане.

С постановлението е наложен заповест върху заповест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в У. [улица],79 лв.

Постановлението е издадено с мотив, че дружеството не притежава собствени ДМА и ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес от

оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма. При постановяването му не се установиха съществени процесуални нарушения. Материалната законосъобразност на акта следва да се преценява към момента на неговото постановяване. Решението не е съобразено с материалния закон - не е обоснован по никакъв начин изводът, че събирането на данъци ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Формалното посочване в едно изречение, че ще се затрудни събирането на бъдещо вземане не е достатъчно, за да се наложи обезпечение. То не е дори годно основание за налагане на предварителна обезпечителна мярка по чл. 121, ал.1 от ДОПК. Законът в чл. 121, ал.1 от ДОПК налага по-висок стандарт при обезпечение на предполагаеми публични задължения сравнение с обезпечението на установените и изискуеми публични вземания. Нормата изисква събирането на задължението без предварителната обезпечителна мярка да се преценява, при това обосновано, а не декларативно, на база обективни данни, като невъзможно или значително затруднено. Обстоятелството, че дружеството не притежава ДМА не е достатъчно, за да се изведе извод, че събирането на вземания в размер на близо 40 000лв. ще бъде невъзможно или значително затруднено. Няма анализирани данни за оборота, респ. печалбата на дружеството и прочие. Обезпечителните мерки са форма на сериозно засягане на икономическата сфера на всеки правен субект и те трябва да бъдат налагани при стриктно спазване на законовите изисквания за тяхната допустимост. Отделно от това не е посочен периодът, в който доставките са извършени и респ. не може да се провери дали сумата, представляваща лихва върху главницата – разликата над 30 791.67лв. е правилно определена.

По тези съображения съдът приема, че решението на Директора на ТД на НАП – С. е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а наложените обезпечителни мерки следва да се отменят, на основание чл. 197, ал.3 във връзка с чл. 121, ал.2 от ДОПК, поради това, че не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК за тяхното налагане.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноси от страна на жалбоподателя. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Разпоредбата на чл. 24 от наредбата регламентира, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. Съдът намира, че с оглед проведените съдебни заседания и осъщественото процесуално представителство искането за присъждане на възнаграждение следва да бъде уважено в минимален размер. ТД на НАП – С. следва да плати на „Т. Р. 2000“ - [населено място] и направените разноси за държавна такса в размер на 50лв.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 във връзка с чл. 121, ал.2 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Т. Р. 2000“ - [населено място], представлявано от Р. Г., решение № ПО-34 от 05.05.2023г. на Директора на ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ наложените с постановление изх. № С 230022-023-0001033 от 21.04.2023г. на публичен изпълнител на ТД на НАП – С., офис С. обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да плати на „Т. Р. 2000“ - [населено място], представлявано от Р. Г., 150лв. разноси по делото, от които 50лв. за държавна такса и 100лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

